

1. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με την οδηγία 2000/38/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουνίου 2000, για την τροποποίηση του κεφαλαίου Va) «Φαρμακοεπαγρύπνηση» της οδηγίας 75/319/ΕΟΚ του Συμβουλίου, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν τα φαρμακευτικά προϊόντα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
2. Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 146 της 21.6.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 15ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση C-141/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/52/ΕΚ — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2004/C 228/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-141/03, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που ασκήθηκε στις 28 Μαρτίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Flett και P. Hellström) κατά Βασιλείου της Σουηδίας (εκπρόσωπος: A. Kruse), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, F. Macken (εισηγήτρια) και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 15 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2000/52/ΕΚ της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 2000, για την τροποποίηση της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ περί της διαφάνειας των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Καταδικάζει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 146 της 21.6.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 15ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση C-213/03 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Cour de cassation): Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'étang de Berre et de la région κατά Électricité de France (EDF) (¹)

(Σύμβαση για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση (σύμβαση της Βαρκελώνης) — Πρωτόκολλο για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση από χερσαίες πηγές — Άρθρο 6, παράγραφος 3 — Άδεια εκχύσεως — Άμεσο αποτέλεσμα)

(2004/C 228/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-213/03, με αντικείμενο αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ της Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'étang de Berre et de la région και Électricité de France (EDF), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 3, του πρωτοκόλλου για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση από χερσαίες πηγές, που συνάφθηκε στην Αθήνα στις 17 Μαΐου 1980 και εγκρίθηκε με την απόφαση 83/101/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 1983 (ΕΕ L 67, σ. 1), καθώς και του άρθρου 6, παράγραφος 1, του ίδιου πρωτοκόλλου, όπως αυτό τροποποιήθηκε κατά τη διάσκεψη των πληρεξουσίων των συμβαλλομένων κρατών που πραγματοποιήθηκε στις Συρακούσες στις 7 και 8 Μαρτίου 1996, οι τροποποιήσεις εγκρίθηκαν με την απόφαση 1999/801/ΕΚ του Συμβουλίου της 22ας Οκτωβρίου 1999 (ΕΕ L 322, σ. 18), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues και R. Schintgen (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως εξέδωσε στις 15 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το άρθρο 6, παράγραφος 3, του πρωτοκόλλου για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση από χερσαίες πηγές, που συνάφθηκε στην Αθήνα στις 17 Μαΐου 1980 και εγκρίθηκε με την απόφαση 83/101/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 1983, καθώς και, μετά τη θέση του σε ισχύ, το άρθρο 6, παράγραφος 1, του ίδιου πρωτοκόλλου, όπως τροποποιήθηκε κατά τη διάσκεψη των πληρεξουσίων των συμβαλλομένων στη σύμβαση κρατών που πραγματοποιήθηκε στις Συρακούσες στις 7 και 8 Μαρτίου 1996, οι τροποποιήσεις του οποίου εγκρίθηκαν με την απόφαση 1999/801/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 1999, έχουν άμεσο αποτέλεσμα, οπότε κάθε ενδιαφερόμενος έχει δικαίωμα να επικαλείται τις διατάξεις αυτές ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.